

Burubáj báj more beru májk ájt!burubáj báj more beru májk ájt!Buru báj báj báj!

Jo ležím pod dekou koukaj mi jen nohy a těma nevidim nic. Tě pic, takže tma jako ta tma tmoucí tam na konci konců, kde prej ten šéf šéfa šéfů schoval tu pravdu pravdoucí. Všechno je pod kontrolou jen ne všechno pod mojí věcí se rozdvojí a kdoví, co přine se den příští roztříštívší se o zpívání právě začínající noci, vakuum souvislostí brání v pochopení okolního dění, který se navíc pořád mění a mí brejle citově zabarvený neodhalí, že v tom to přece vůbec není, že ten brouk v mí hlavě není pytlík a myšlenky na další úkol v trsech jako šnytlik. Obří otazník se mi nad hlavou houpe jako boje na moři, když to bouchne jako mina než bouchne jako had, když si stoupne a dojde mu, kde to vlastně trčí, kdyby měl ramena, tak je krčí a to teď frčí spousta siláckejch rýmů a při tom jde jen vo míru dýmu v dýmce míru, tak nekupuj pytel zajíců.

Stačí přece málo: Burubáj báj more beru májk ájt!burubáj báj more beru májk ájt!Buru báj báj báj!

Zažít deja-vu při antre v negližé na bonne foie musí samo o sobě být faux-pas a teď si představte to mon-dieu, když váš atašé z akopne o relais a přišlápne vám boa. Ne to se bude špatně vysvětlovat, já se navíc nemám za co schovat, když mi všichni vzali roha. A tak vyrazivši ven hned před domem srazil jsem se s Godotem, ať si počká čert ho vem. Cejtim, jak za rohem přešlapuje a číhá celýho světa tíha asi jí zase došla antidepressiva vidim ji tam stát a podivně se kývat, tak si to spočítej: jeden za vosumnást druhý bez dvou za dvacet poslední dobou jako by to šlo vod de seti k pěti je to pátý přes devátý a já už mám pocit, že nemám v šech pět pohromadě. Ono to na čtyři kolem mě a já furt kalim za tři, navíc vidim dvojmo, a proto je mi jedno, když mi někdo řekne ty nulo, hlavně že nejsem v záporu, sečteno podtrženo všechno je věc názoru (počítej s tím, stačí přeci málo), protože: Burubáj báj more beru májk ájt!burubáj báj more beru májk ájt!Buru báj báj báj!